
JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Johannesweekend 6

Interview Hilly Karssen 11

Het wandkleed ontrafeld 17

Column Roland Loos 20

KERKDIENTEN

Datum: naam

1 Maart - Harm Dane

8 Maart - Hannah Westerink

15 Maart - Ruimteviering om
10.30uur

22 Maart – Madelief Brok

29 Maart - Hannah
Westerink

TER OVERWEGING

MOED

Het is niet alleen omdat mijn bijnaam Dikkertje Dap is of omdat het thema van het Johannesweekeinde 'Helden' was, of omdat ik in het ziekenhuis op moest komen voor mezelf, dat ik bezig ben met het thema 'moed'. Het is vooral de toenemende dreiging van de buitenwereld ver weg en dichtbij, met meer agressie en repressie, onrecht en het meedogenloos vasthouden aan wetten en regels die op ons burgers een beroep doet op moed.

Moed is kortgezegd de keuze om zich trouw aan de koers van het eigen interne kompas te gedragen, ondanks tegenkrachten, extern maar ook intern. Moed is niet alleen een individuele kwaliteit, maar kan ook de verantwoordelijkheid zijn van groepen gelijkgezinden. Moed is een van de vier kardinale deugden uit de Griekse filosofie, naast wijsheid, gematigdheid en rechtvaardigheid.

In het Latijn staat er richting van sterkte kan worden vertaald. Moed vraagt om 'Fortitudo', wat ook in de kracht.

In een artikel in de NRC (29-1-2026, Ben Tiggelaar) wordt ingegaan op de theorie van de Zwitserse psycholoog George Kohlrieser die beschrijft hoe moedig gedrag een veilige basis en omgeving nodig heeft. Voorwaarden voor zo'n veilige omgeving zijn volgens hem ten eerste het veilige gevoel dat men wordt geaccepteerd zoals men is. Bij fouten krijgt men geen verwijten, maar de kans tot herstel. Daarnaast moet er een bemoedigende cultuur zijn van uitdaging, prikkels die ontwikkeling stimuleren. Als derde noemt hij veerkracht; dit beschrijft hij als de mogelijkheid om ook bij tegenslag kansen te blijven zien en met zelfbeheersing kalm te blijven. Zijn dit niet de waarden die ons in onze zondagse kerkdienst, in liederen en overweging worden voorgehouden? Je mag zijn wie je bent, je doet er toe; je mag geloven in en bijdragen aan een betere wereld, het Koninkrijk Gods; en bij moeilijkheden is er steeds weer een punt van licht waarop je kunt vertrouwen.

Niet toevallig staat er in de Bijbel het Evangelie, het verhaal van een man die zijn innerlijke koers volgde, ondanks alle verdachtmakingen en bedreigingen. Hij wist zich geliefd als zoon van God; hij had een duidelijk visioen hoe mensen zouden samenleven in een nieuwe orde van liefde en recht en hij gaf leven aan wat dood leek te zijn.

Voor mij is dat Christen-zijn, dapper in de wereld staan als krachtig mens, blijmoedig uitdagingen aangaan en blijven vertrouwen op het goede. En gelukkig sta ik niet alleen, wereldwijd is er een verbond van mensen die ook zo willen leven.

Ons allen een goed en moedig Paasfeest gewenst!

Tineke Boudestein

DIACONIE

BIJ DE COLLECTES

COLLECTEDOEL MAART

In maart collecteren we voor de dr. Dennis Mukwege Foundation. Dit is een internationale organisatie gevestigd in Den Haag, die zich inzet voor slachtoffers van seksueel geweld in conflictgebieden. Uitgangspunt hierbij is dat seksueel geweld in conflictgebieden niet willekeurig is maar een strategie van gewapende groeperingen. Burgers - en

met name vrouwen en meisjes - worden het doelwit van seksueel geweld, dat als oorlogswapen wordt ingezet.

De stichting werkt samen met overlevenden van seksueel geweld. Veel van hen durven geen hulp te zoeken. In veel gebieden is er überhaupt geen medische, juridische of psychische hulp. Als er wel medische of andere hulp is, kunnen slachtoffers ongevoelig behandeld worden door professionals in bijvoorbeeld de gezondheidszorg of de politie.

De stichting verbetert de toegang tot zorg voor overlevenden door samen te werken met zorginstellingen en door mobiele klinieken en chirurgische campagnes te organiseren. De stichting doet ook aan voorlichting. De stichting werkt onder andere in de Centraal-Afrikaanse Republiek, Oekraïne en Burundi. Zie voor meer informatie mukwegefoundation.org.

U kunt uw bijdrage overmaken op rekeningnummer NL 11 INGB 0000 131451 tnv Diaconie DoReJo gemeente ovv Mukwege Foundation.

COLLECTE JANUARI 2026

In januari was de diaconie collecte bestemd voor de Stichting Present. Ze koppelen vraag en aanbod in het vrijwilligerswerk aan elkaar. Een keer een tuin lente klaar maken voor iemand die het zelf niet meer kan, helpen met schilderwerk bij een oudere, samen iemands huis opruimen: de Stichting noteert de hulpvragen en zoekt er de geschikte vrijwilligers bij. Vrijwilligers zijn dus altijd welkom! Met het collectedoel van

januari werd € 772,85 opgehaald. Dank voor uw bijdragen!

NOODHULP OEKRAÏNE

Begin februari ontving de diaconie een brandbrief met vraag om financiële hulp voor de Oekraïense bevolking die al jarenlang te lijden heeft onder de Russische aanvallen. Deze winter opzettelijk verergerd om de kou nog meer effect te laten sorteren. Uit het noodpotje maakte de diaconie via de organisatie Dorcas direct € 500 euro over.

Het noodpotje wordt aangesproken bij (onverwachte) rampen en oorlogen in de wereld.

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

Om te beginnen heel goed nieuws! We hebben drie kandidaten voor de kerkenraad! We zijn hier blij mee. Het gaat om Esther van der Steeg (P), Loes Meijer (P) en Mirjam Montsma (Re). Op de jaarvergadering kunnen zij dus gekozen worden in de gezamenlijke kerkenraad, en in de kerkenraad van hun denominatie. Jan Nienhuis is kandidaat voor de kerkenraad van de Doopsgezinde Gemeente Amersfoort.

De jaarvergadering is op dinsdag 24 maart. De agenda hiervoor staat los in de Johannesbrief. De verdere stukken, waaronder het jaarverslag van de secretaris en de financiële stukken, worden via de Johannesmail verstuurd.

De kerkenraad heeft het Johannesweekend geëvalueerd. We kijken er heel tevreden op terug. Wat ontzettend fijn dat zoveel leden het leuk vinden om met elkaar te zijn! Het verslag staat elders.

Onze predikant Hannah Westerink heeft een globaal jaarplan voor haar werkzaamheden gemaakt. Zij heeft aangegeven wat ze tot nu toe gedaan heeft, en hoeveel tijd dat ongeveer kostte. En hoe zij van plan is haar werkuren de komende tijd te verdelen over diensten, pastoraat, nascholing en "leren". We hebben dit besproken en zien haar werk met veel vertrouwen tegemoet.

De kerkenraad besprak een voorstel om het kerkgebouw te verduurzamen (onder andere zonnepanelen, verbeteringen in het verwarmingssysteem) en te onderhouden (schilderwerk, beton buitenkant). Dit zal nu deel voor deel uitgevoerd gaan worden.

Tot slot wil ik vermelden dat de kerkenraad heeft gepraat over de (vooralsnog hypothetische) situatie dat iemand graag belijdenis wil doen in de Johanneskerk, maar niet wil kiezen voor een van de drie denominaties. Moet het dan mogelijk worden dat iemand belijdenis doet alleen in en bij de Johanneskerk? De meningen waren verdeeld over de vraag of dit wenselijk is. Vooralsnog hebben we de vraag geparkeerd, omdat het nog niet is voorgekomen dat iemand dit wilde.

We hebben een nieuwe vaste organist, Susan Bloomfield, een Amerikaanse. Vanaf 22 maart is zij verbonden aan de Johanneskerk. Op 29 maart kan de gemeente kennismaken met haar. Op die dag is ook de nieuwe ledenlunch.

Laura van Rossum du Chattel, secretaris

Wil je iets zeggen of vragen over de kerkenraad? Bel, schrijf of app dan met de secretaris: secretaris@johanneskerk.nl of 06 1587 5667.

Nieuwe ledenlunch

Op **zondag 29 maart** is er na de dienst en de koffie de nieuwe ledenlunch. Hiervoor worden nieuwe leden uitgenodigd. Uiteraard zijn ook nieuwe vrienden van harte welkom, en nieuwe belangstellenden. Personen die geen uitnodiging hebben ontvangen, zijn bij deze uitgenodigd. De bedoeling van de lunch is om wederzijds met elkaar kennis te maken en te praten over de

activiteiten van de Johanneskerk.

Ook wil de kerkenraad graag horen wat de nieuwe leden van ons verwachten en wat zij graag zouden willen.

Jaarvergadering 24 maart 2026 om 20 uur

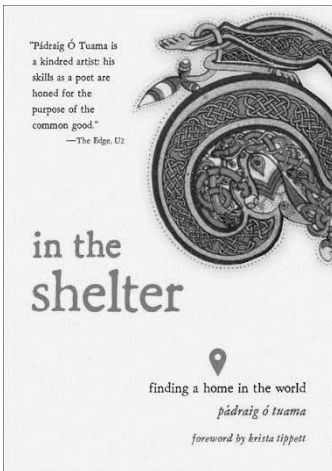
Op de agenda staan:

- Verslag ledenvergadering 25 maart 2025
- Jaarverslag secretaris en groepen
- Financieel verslag 2025 van de Stichting Johanneskerk en de begrotingen, en decharge penningmeester
- Financiële bijdragen 2027
- Financieel verslag diaconie en decharge penningmeester
- Verkiezing Esther van der Steeg, Loes Meijer en Mirjam Montsma tot lid van de kerkenraad

En tot slot een gesprek over liturgie, met de Werkgroep liturgie.

De stukken worden tijdig rondgestuurd via de Johannesmail

COLUMN:

Een paar weken geleden was het jaarlijkse Johannesweekend. Een feestje was het. Het plezier met elkaar van jong tot oud(er), de gezellige en inhoudelijke gesprekken, heerlijk eten wat toch altijd verbindend werkt. Voor wie er niet bij kon zijn (een gemis!); het thema van dit weekend was 'helden'. En op zaterdagavond mocht ik wat vertellen over mijn helden, wie mij inspireren. Om zo mij wat beter te leren kennen en vanuit daar met elkaar in gesprek te gaan om ook elkaar beter te leren kennen. Een van die helden is voor mij de Ierse dichter Pádraig Ó Tuama, waar ik wel vaker iets van langs laat komen. Zijn manier van verhalen vertellen vind ik fantastisch. Het poëtische, een nieuwe wereld die hij met een paar woorden weet te scheppen. In een van zijn boeken schrijft hij iets over het vertellen van verhalen:

“Wij zijn de verhalen die we over onszelf vertellen,

maar we zijn meer dan de verhalen die we over onszelf vertellen.

We verzinnen fictie en fabels over ons leven om dingen te vertellen die meer dan waar zijn, en we liegen – al is het maar door iets weg te laten – door onszelf te reduceren tot enkel feiten.

*Goed leven is wijs kijken,
en wijs kijken is verhalen vertellen,
en verhalen vertellen is vertellen over dingen die altijd veranderen,
want zelfs als de verhalen niet veranderen,
verandert de verteller wel,
en dus verandert het verhaal altijd.*

*Verhalen zijn de essentie van alles.
Onze cultuur suggereert soms dat verhalen vertellen
een tijdverdrijf is voor kinderen
of voor mensen met een al te korte spanningsboog,
maar verhalen zijn een gelaagde wereld
die veel dingen tegelijkertijd kunnen laat zien.
We vertellen verhalen om dingen te vertellen
die groter zijn dan wijzelf.
Verhalen zijn zo meer dan de som van hun woorden.
Ze zijn als spiegels die bewegen en soms weer veranderen.”*

We leven in verhalen. En al onze verhalen zijn verschillend. In de kerk worden we even een stukje onderdeel van elkaars verhaal, laten we elkaar even onderdeel zijn van ons eigen verhaal. Dat is het krachtige van de kerk; een plek waar ruimte is voor al die verschillende verhalen. Juist ook de 'ingewikkelde' verhalen. Rondom ervaringen van verlies, van gemis, van schuld en schaamte.

Vanaf het begin zie en ervaar ik in de Johanneskerk die betrokkenheid op elkaar. En de ondernemingszin om steeds weer die ontmoetingen met en voor elkaar te organiseren. Dus bij deze; jullie zijn toegevoegd aan mijn heldenlijstje ;-).

Hannah Westerink

*Boek: In the Shelter – Pádraig Ó Tuama

ACTIVITEITEN

HET JOHANNESWEEKEND VAN 24 EN 25 JANUARI

Thema Helden beschermen...

Op zaterdagochtend werden we in Hall (bij Eerbeek) met koffie, thee en koek hartelijk ontvangen. Eindelijk was het zover, het Johannesweekend ging beginnen. Met 54 personen hadden we er naar uitgekeken.

keer was het wel heel hilarisch want je kreeg een naam opgespeld van een koekje zoals de Weesper mop, de Jan Hagel, Amandeltong en Amandelkoek.

Het thema van het weekend werd geïntroduceerd: Wie is er eigenlijk een held voor jou en waarom? En welke helden moeten wij beschermen?

Al snel zochten de diverse soorten koekjes elkaar op en samen vormden ze een groepje.

Met een stapel tijdschriften gingen we in gesprek met elkaar. Helden werden bij naam genoemd en met elkaar besproken. Er werden plaatjes bij gezocht, uitgescheurd en opgeplakt. Het werden mooie collages. Die presenterden we ook weer aan de andere groepen.

Onder leiding van Einar Folmer was er een heerlijke lunch voor ons klaar gemaakt. De kinderen hadden elkaar ook gevonden en zorgden voor pret en beweging in en om het huis.

Na de lunch was het tijd voor de verschillende workshops. Frans van den Akker verzorgde Poëzie, Theater met Maaïke Ament en er was Creatief onder leiding van mezelf.

Einar kon je assisteren met de voorbereiding van het diner. Dit gebeurde met name door mannen, en die hebben vele groentes in stukjes gesneden. Met Arriën Kruyt kon het kampvuur voorbereid en aangestoken worden. Er was genoeg keuze.

Om 16.00 uur zaten we rond een knapperend kampvuur achter het huis. Er waren Marshmallows en nog meer lekkers en drinken. Karin bracht ons met een aantal (kamp)liederen in beweging. Er werd een nieuw lied ingestudeerd, in canon gezongen en gelachen. De sfeer was goed en als vanouds. Tijd om terug te keren naar het huis waar onder leiding van Einar een heerlijk driegangen

diner bereid was.

's Avonds had onze predikant Hannah Westerink een presentatie voorbereid. Ze vertelde iets over haar helden o.a. Nick Cave.

Er was een opdracht om met 10 woorden je eigen verhaal te maken (*hond, schoolcarrière, omweg, held, broodkruimels, sok, vallen, spiegel en kameraad.*). Met twee of meer deelnemers kon je dit delen. Er volgden meerdere (diepgaande) gesprekken. Daarna was het tijd om met elkaar te borrelen. Om 00.00 uur was het huis in diepe rust.

Zondagochtend was er voor wie wilde het ochtendgebed met Geke van Schuppen. Karin van Dijk zorgde voor de muzikale begeleiding met haar harp. Na een heerlijk ontbijt zijn we een wandeling in de omgeving gaan maken. Onderweg was er aandacht voor de natuur en het milieu.

Bij terugkomst was er koffie met een bijzondere cake, Scripture cake (ook wel Bijbeltaart of Oudtestamentische taart genoemd.). Zie het recept elders in de Johannesbrief; de overige recepten gaan via de Johannesmail. De middagviering werd met elkaar voorbereid in verschillende groepen. Na een heerlijke lunch hebben we de viering met mooie voorbeden met elkaar gehouden. Daarna was het tijd om afscheid van elkaar te nemen en weer naar huis terug te keren.

Laura, Paul, Nel en Karin, dank jullie wel voor de goede organisatie en jullie enthousiasme om voor ons zo'n fijn Johannesweekend te organiseren!

Els Achterberg

Naschrift van het voorbereidingscomité:

We hebben lang niet zoveel deelnemers gehad. Dat is op zich al fantastisch, maar daardoor zijn we ook geheel uit de kosten! We hebben de deelnemers achteraf gevraagd of ze nog tips hebben voor de volgende keer. We hebben uitgebreide mails gekregen, veel dank daarvoor. Daar kunnen we zeker verder mee, al spreken de tips elkaar soms tegen. Zo vinden sommigen dat we meer dingen apart voor kinderen moeten organiseren, en anderen vinden het juist mooi dat de kinderen met alles mee kunnen doen, zodat alle generaties samen zijn. We zullen volgend jaar de ouders die meegaan, hier explicieter naar vragen.

Paul, Karin en Laura willen volgend jaar weer het weekend organiseren. Wel vinden we het fijn als er iemand bij komt, om zo de ervaring te verbreden en de organisatie minder kwetsbaar te maken. Wie wil? En het allerbelangrijkste:

Het volgende weekend is 23 en 24 januari 2027, weer in hetzelfde Nivon-huis.

HET BIJBELSE TAARTRECEPT VAN HET JOHANNESWEEKEND (EINAR FOLMER)

Geschiedenis en betekenis

Een Schriftentaart (ook wel Bijbeltaart of Oudtestamentische taart genoemd) is een traditionele, compacte vruchtencake die in de 19e eeuw populair was in Groot-Brittannië en Amerika.

Het is in wezen een culinaire puzzel waarbij de ingrediëntenlijst is vervangen door Bijbelverzen, waardoor de bakker de passages moet opzoeken om te bepalen welke ingrediënten nodig zijn.

Oorsprong: Men vermoedt dat het recept zijn oorsprong vindt in Ierland en Engeland in het begin van de 18e eeuw, waarna het later populair werd in het Amerikaanse Zuiden en de Appalachen.

Educatief hulpmiddel: Het werd in de 19e eeuw vaak gebruikt om jonge meisjes in de zondagsschool zowel bakvaardigheden als Bijbelverzen bij te brengen.

Culturele betekenis: Het werd vaak geassocieerd met feestelijke gelegenheden zoals Kerstmis, Pasen en bruiloften.

De Bijbelse ingrediënten "code"

Hoewel er veel versies bestaan, komen de meest voorkomende, traditionele ingrediënten overeen met deze verzen:

- **1/2 kopje boter:** Rechters 5:25
- **1 1/2 kopjes suiker:** Jeremia 6:20
- **6 eieren:** Jesaja 10:14
- **3 kopjes bloem:** 1 Koningen 4:22
- **3 theelepels zout:** 2 Koningen 2:20
- **3 theelepels bakpoeder:** Amos 4:5
- **1 theelepel kaneel:** Exodus 30:23
- **1/4 theelepel van elk (specerijen):** 2 Kronieken 9:9
- **1/2 kopje melk:** Rechters 4:19
- **3/4 kopje noten:** Genesis 43:11
- **3/4 kopje vijgen:** Jeremia 24:5
- **3/4 kopje rozijnen:** 2 Samuel 16:1
- **2 eetlepels honing:** 1 Samuel 14:25
- **Optioneel - Amandelen als garnering:** Genesis 43:11

Typische aanwijzingen

1. **Voorverwarmen en voorbereiden:** Verwarm de oven voor op 165-175 °C (325-350 °F) en vet een cakevorm of tulbandvorm in en bestrooi deze met bloem.
2. **Ingrediënten voor de crème:** Klop de boter, suiker en specerijen tot een licht en luchtig mengsel.
3. **Beslag maken:** Klop de eieren erdoor (vaak gescheiden, waarbij het eiwit als laatste wordt toegevoegd), gevolgd door de droge ingrediënten, afgewisseld met de melk.
4. **Voeg fruit/noten toe:** spatel de gehakte noten, vijgen en rozijnen erdoor.
5. **Bakken:** Bak gedurende 45 tot 70 minuten of langer, tot een tandenstoker er schoon uitkomt.
6. **Optionele topping:** Sommige recepten raden aan om er een "Burnt Jeremiah Syrup" (gekarameliseerde suiker, water, boter) overheen te sprenkelen.
7. *Opmerking: Er wordt vaak gezegd dat de cake het lekkerst is als hij een dag van tevoren wordt bereid.*

POEZIEWORKSHOP

Tijdens het Johannesweekend zijn we ook in de poëzieworkshop aan de slag gegaan met helden uit de bijbel en vooral met David. In plaats van te focussen op de held uit de verhalen, richtten we ons op de voorwerpen die daarin voorkomen. Tijdens de workshop gaven we deze voorwerpen een stem en gevoel. We lazen samen het verhaal van David en Goliath en schreven vervolgens teksten en gedichten vanuit het oogpunt van een gekozen voorwerp: er werd geschreven over de stenen, over de beek, over de staf, over de slinger en over het zwaard.

Voorwerpen zijn meer dan dingen; ze zijn sleutels tot verhalen en verbeelden de

missie of de beproeving van een held of heilige. Ze versterken

karaktereigenschappen zoals moed, trouw en geloof. En bovenal worden ze herkenbare symbolen die het verhaal door de tijd heen levend houden. Wanneer we naar een slinger, een sleutel of een zwaard kijken, zien we niet alleen een object - we zien het hele verhaal. David wordt in de christelijke kunst vaak afgebeeld als koning en psalmist. Een van zijn meest herkenbare attributen is de harp of psalter, die verwijst naar zijn rol als muzikant en dichter van de Psalmen. De harp symboliseert harmonie en goddelijke inspiratie: David wordt gezien als degene die door muziek de ziel tot rust brengt en de lofzang tot God verheft. Daarnaast verschijnt David regelmatig met een kroon of diadeem, symbolen van zijn koningschap. De kroon staat niet alleen voor politieke macht, maar ook voor de goddelijke uitverkiezing en de belofte van het messiaanse koningschap. In scènes waarin hij Goliath verslaat, wordt David afgebeeld als jonge herder met een staf, een slinger en een zak met vijf stenen. Na zijn overwinning gebruikt hij Goliaths zwaard om het hoofd af te hakken, een motief dat vaak voorkomt in vroegchristelijke kunst, zoals op sarcofagen en catacomben.

Deze attributen - harp, kroon, slinger en zwaard - belichamen Davids veelzijdige identiteit als herder, strijder, dichter en koning, en maken hem tot een van de meest iconisch uitgebeelde figuren uit het Oude Testament.

Meer over attributen van andere helden en hoe ze in de kunst wordt gebruikt om duidelijk te maken wie de persoon is die wordt afgebeeld zijn te vinden op https://en.wikipedia.org/wiki/Saint_symbolism

Frans van den Akker

DE BEEK

de lange weg van fluisterend water
wild soms, kolkend
dan murmurierend

polijst ongemerkt de kiezels
glad, gevormd
om een vlucht te nemen

de jongen neemt er vijf
merkstenen als een tora
snoer van moed en vertrouwen
leidraad van bevrijding
uit de strik van de vijand

Paul van der Harst

David en Goliath

De kleuren van de herfst:
rood, geel en bruin
in een steen, gestolde energie,
die met de kracht van een slinger,
de dood tart en overwint.
Hoe trots kan een steen zijn,
overwinning, geen dood,
maar leven.

Gery Stanik

Ben ik die steen
geschept uit helder water
in kletter en spetter gepolijst
niet groter dan een kleine vijg
maar harder dan haar pit?

Ben ik die steen
gekozen uit de herderstas
als beste van de vijf
maat, gewicht en vorm
volkomen van pas?

Ben ik die steen
prijkend in de hand
van de kleine strijder
wiens ogen liefkozend
vertrouwen delen?

Ben ik die steen
zwevend in een strakke boog
ketsend vlak boven het oog
in een klap verlamd
dat hoge hoofd?

Ben ik die steen
rollend over de grond
taak volbracht
waren de glanzende wapens
vergeefs omgord?

Ik ben die steen.

Tineke Boudestein

INTERVIEW MET HILLY KARSSSEN

Op een van de winterse dagen van deze afgelopen maand, heb ik een gesprek met Hilly Karssen. Dik aangekleed is ze op de fiets gekomen. Haar hele leven doet ze alles op de fiets, 'wel zo gezond' en ik vind het, voor iemand van 78 jaar, ook wel stoer met dit weer.

Hilly is geboren in Elburg, in de tijd dat Elburg nog deels aan de Zuiderzee lag. Zij weet nog dat ze

als kind op maandagmorgen vroeg, mensen op klompen door de straat hoorde lopen. Dat waren de vissers die weer voor een week naar zee vertrokken, om met de vloot Bidders vis te gaan vangen. Haar vader was palingroker, maar met het droogleggen van de Zuiderzee was daar onvoldoende werk in te vinden en is hij in een fabriek gaan werken.

Hilly praat met warmte over het gezin waar ze in opgegroeid is. Ze heeft een broer en een zus. Haar vader was in Elburg geboren en ging naar de Christelijk Gereformeerde Kerk, haar moeder was Amsterdamse, praatte Nederlands met vleugje Amsterdams en was gereformeerd. Beide ouders waren sociale mensen.

Moeder Karssen creëerde graag haar eigen regels, wat in het stadje soms reden tot gefluister gaf. Als het mooi weer was ging ze bijvoorbeeld met de kinderen in een 'klotsekar' naar het strand, wat niet gepast was voor een huisvrouw. Wat ook tot 'gesprek' leidde was het feit dat Hilly's vader uit de kerk stapte, omdat de nieuwe predikant nogal 'zwaar op de hand' was. De

leden van de Kerkenraad hebben nog vele bezoeken gebracht om hem op andere gedachten te brengen, maar tevergeefs. Hilly noemt haar vader een ruimdenkende man die liefdevol tegen haar zei: *'Neem niks zomaar aan van een ander, maar onderzoek het zelf'*.

Hilly's carrière start in Amersfoort als Ziekenverzorgende en in hoog tempo volgen dan de B-opleiding, de A-opleiding, een half jaar werken in een kibboets en ook nog een jaar werken in de mannengevangenis in Utrecht. Hilly raakte ervan overtuigd dat mensen altijd meerdere kanten hebben, slechte maar ook goede. Ze voelt zich meer en meer verantwoordelijk als wereldburger, sterk verbonden met mensen die leven in grote armoede. Soms lijkt voor haar rechtvaardigheid in dit leven ver te zoeken.....

Na vijftien jaar werken én leren in de verpleging, koos ze voor iets meer rust en ging de tweejarige dagopleiding maatschappelijke gezondheidszorg doen. Ze werkte in de wijk en een aantal jaren via een uitzendbureau. Daarna volgde zestien jaar werken in de Bernard Lievegoedkliniek, een antroposofische psychiatrische kliniek. Hilly werkte daar in een groep en had daarnaast haar 'eigen toko' voor uitwendige therapieën (wikkels geven en totaal inwijvingen met etherische oliën). Deze baan paste haar goed, de individuele aandacht voor mensen, muziek en gedichten, vieren van feestdagen, ze had het niet willen missen.

Vanaf ongeveer 1980 woont Hilly in Amersfoort en nu in Nieuw Wede, een woongroep in Hoogland. Ze is geïnteresseerd in wat mensen beweegt, maar ook in wijsbegeerte, spiritualiteit, andere culturen en geloven, enz. Hilly heeft na haar pensioen een paar jaar vrijwilligerswerk gedaan bij de nonnen die wonen aan de Zuidsingel. Ze helpt waar nodig en neemt deel aan de

eucharistievieringen. Ook gaat ze graag zelf een weekend naar een klooster om te genieten van de spirituele omgeving en de rust.

Ze probeert sowieso alles met rust en aandacht te doen. Zo ook het koken voor haar woongroep. Met zorg en liefde zet ze een gezonde maaltijd op tafel.

Door een artikel in de straatkrant is ze in contact gekomen met Jan Glissenaar, toen ex-journalist van de IKON. Met een van zijn reizen is Hilly mee geweest

naar India. Het heeft een diepe indruk op haar gemaakt. Zijn respect voor mensen, zeker voor de allerarmsten heeft haar blijvend geïnspireerd.

Vanuit haar zoektocht naar de zin van het leven is ze ook betrokken geraakt bij de

Johanneskerk. Vele jaren heeft ze zich als vrijwilliger ingezet: kerstboom regelen, bloemenrooster, deurdienst. Als contactpersoon bezoekt ze al jaren met regelmaat een aantal mensen. In die jaren heeft ze een diepe vriendschap opgebouwd met Willemien van der Ziel, met wie ze, tot haar plotselinge overlijden, niet alleen veel dagelijkse dingen deelde, maar ook reizen maakte naar onder andere Iran en Krakau. Het verdriet om Willemiens overlijden kan zelfs nu nog pijnlijk dichtbij voelen.

Haar vader heeft jaren geleden gelijk gehad: Hilly is een vrouw met 'een roeping', een open mind en een vrouw die *'alles onderzoekt en zo haar weg in het leven weet te vinden'*.

Haar niet aflatende (spirituele) zoektocht en haar betrokkenheid bij 'gewone mensen', maken haar tot een bijzondere en boeiende vrouw!

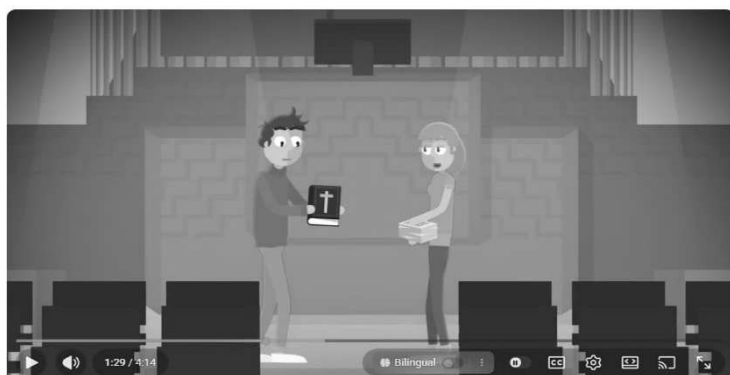
Dank Hilly voor het delen van je mooie verhaal én voor je vertrouwen.

Trudy Leeuwendal

GELOOF BEGINT BIJ JOU – MIJN WEG NAAR DE REMONSTRANTEN

Ik herinner me nog goed waarom ik voor de Johanneskerk koos, maar hoe ik precies bij de Remonstranten uitkwam, was me lange tijd minder helder. Totdat ik mijn dagboeknotities uit september 2019 teruglas. Ik twijfelde destijds nog tussen verschillende stromingen; de doopsgezinden, de vrijzinnige protestanten en de remonstranten. Een video op YouTube van vier minuten, getiteld *"400 jaar Remonstranten"*, gaf uiteindelijk de doorslag. Ik vind het een van de beste video's over geloof die ik tot nu toe heb gezien.

400 jaar Remonstranten

In die video stelt een poppetje de vraag: *"Is de Bijbel niet het woord van God?"* De predikante antwoordt: *"Het is een belangrijk boek, maar niet letterlijk het woord van God. Het staat vol verhalen van generaties voor ons, over hoe zij God beleefden. Daar kunnen wij ons aan spiegelen."*

Die woorden boden me een enorme opluchting. Het was een krachtig geluid tegen fundamentalisme, rechtstreeks vanuit de kerk. Het hielp me woorden te geven aan een manier van geloven die bij mij past: geloof als een voortdurend gesprek, niet als een set onwrikbare regels.

Rond diezelfde tijd gaf ik Franse les aan een jonge man uit een streng gereformeerd gezin. Hij vertelde dat hij vroeger geen Halloween mocht vieren en op zondag niet naar buiten mocht. Hij was overgestapt naar een moderne evangelische gemeente, maar ik merkte dat zijn verhaal mij juist aan het twijfelen zette: *“Ben ik dan wel een christen?”* vroeg ik me af. In mijn dagboek schreef ik toen in het Frans: *“Ce ne sont pas les règles de vie qui m’intéressent, mais l’inspiration. Jésus, la spiritualité, la gratitude, l’espoir, la foi, la confiance en soi, faire du bien.”* (Het zijn niet de leefregels die me interesseren, maar de inspiratie. Jezus, spiritualiteit, dankbaarheid, hoop, geloof, zelfvertrouwen, het goede doen.)

De remonstrantse tekst *“Geloof begint bij jou”* verlaagde voor mij de drempel. Ook de moed van de broederschap raakte me: het feit dat zij al in de jaren '20 vrouwelijke predikanten toelieten en in de jaren '80 als eerste relaties van hetzelfde geslacht zegenden. Die bereidheid om tegen de stroom in te gaan voor waar je in gelooft, dwingt bij mij diep respect af.

Toen ik eind 2019 lid werd, kreeg ik het boekje over de vijf kernwaarden van de Remonstranten: de vijf V's. Hoewel ik niet op zoek ben naar dogma's, waardeer ik dit morele kompas enorm.

- **Vrijheid:** Niet alleen de vrijheid *van* geloof, maar de vrijheid *tot* handelen; de ruimte om je leven in te richten zoals jij denkt dat goed is.
- **Verdraagzaamheid:** Een hoofdstuk dat me raakte, was 'Verdraagzaamheid doet zeer'. Het stelde de vraag: hoeveel kan ik van de andersdenkende verdragen? Als iemand uit een bicultureel gezin (Frans-Algerijns), die leeft tussen de Franse en Nederlandse cultuur, is opgegroeid in een links gezin en heeft gestudeerd en gewerkt met mensen uit rechtse kringen, ken ik de interne conflicten die dit met zich meebrengt.
- **Verantwoordelijkheid:** Dit gaat verder dan je eigen geluk. Het is de verplichting om te zorgen dat datgene wat aan jou is toevertrouwd, goed verloopt.
- **Vrede en Vriendschap:** Deze waarden herinneren me eraan dat we het niet alleen doen.

Ik lees deze vijf artikelen nog regelmatig terug. Ze herinneren me aan een zin van Alke die ik nooit ben vergeten: *“Waarom geloof ik? Om een beter mens te worden.”* Voor mij is het remonstrantse denken geen eindstation, maar een inspirerende weg om die groei vorm te geven.

Nicolas Abdesselam

HOE WAS HET IN TANZANIA (DEEL 1)

Deze vraag krijg ik regelmatig, en dat is logisch. Toch is hij moeilijk te beantwoorden. “Leuk”, is de korte versie van het antwoord. Maar het was niet altijd leuk. Eerst de “feiten” dan maar, die zijn makkelijker te geven. Van oktober 2025 tot januari 2026 heb ik vrijwilligerswerk gedaan bij de organisatie The Olive Branch for Children, in Mbeya, Tanzania. Dat heb ik twee jaar geleden ook gedaan en dat was me goed bevallen. De Diaconie heeft toen ook voor die organisatie gecollecteerd. Mijn belangrijkste taak was het

ondersteunen van de leerkrachten van een montessorischool, daarover zal ik in de volgende Johannesbrief wat vertellen.

Daarnaast heb ik de organisatie ondersteund bij het plannen maken voor het vergroenen van de omgeving van de dorpen in hun projectgebied. Dus zorgen voor meer bomen en planten. Niet zozeer door het planten van nieuwe bomen, maar vooral door het beschermen van de bomen die er al zijn en door te zorgen dat er meer water in de bodem komt zodat er meer planten kunnen groeien (dit is mijn oude vakgebied: bodem- en waterconservering).

Het was heel leuk om hiermee bezig te zijn. We hebben oude mensen geïnterviewd over hoe het

er vroeger uitzag. Ze bleken heel veel kennis te hebben over meer dan 30 soorten bomen. Als stimulans voor de bevolking hebben we ook boompjes geplant, zie de foto. Ik hoop dat ik de Olive Branch op afstand kan ondersteunen bij het uitvoeren van deze plannen.

In mijn vrije tijd heb ik genoten van de rust op de veranda bij Janneke, mijn nicht, waar ik logeerde. Ik heb veel gewandeld en we hebben samen een wildreservaat bezocht en daar een mooie safari gemaakt.

Wat er dan “niet leuk” was, was onder andere de verkiezingstijd. Die heeft in Nederland nauwelijks het nieuws gehaald maar er was veel geweld. De oppositie mocht niet meedoen aan de verkiezingen en daardoor waren er veel mensen ontevreden. Die gingen demonstreren en de demonstraties werden hardhandig uit elkaar geslagen door de politie. Er werd ook bij geschoten en er zijn veel doden gevallen. Wat het nog erger maakte is dat de familieleden van de overledenen de lichamen van hun geliefden niet terug hebben gekregen. Dus de onvrede blijft en daarmee onder de oppervlakte ook de onrust. Veel Tanzanianen zeggen dat hun mening over hun land is veranderd. Ze hadden nooit gedacht dat hun overheid zoiets zou doen. Sommigen hopen zelfs op een staatsgreep, omdat ze geen vertrouwen hebben dat er op een democratische manier verandering kan komen.

Voor mij persoonlijk was de verkiezingstijd vooral moeilijk omdat het internet afgesloten was en ik geen contact met Nederland op kon nemen. Ik zat zelf wel veilig op mijn veranda, maar kon in de verte de gewerschoten horen. Beangstigend.

Wat ik het meest mis, nu ik terug ben, is het licht. De dagen zijn hier zo donker. Ik vind kou niet erg, maar dat grijze weer wel! Dat het om 10 uur 's morgens nog niet echt licht is buiten en dat het de hele dag voor mijn gevoel niet licht wordt. Dan mis ik de heldere luchten van Tanzania. Dank jullie allemaal voor het meeleven en voor jullie bijdragen aan de collecte.

Karin van Dijk

Ruimteviering

REIS DOOR DE RUIMTE

In de Johannesbrief zal dit seizoen steeds een bijdrage staan over en vanuit de Ruimteviering. Naast actualiteiten vanuit de vieringen worden aspecten van de Ruimtevieringen belicht. In seizoen '25-'26 is er geen jaarthema. De voorbereidingsgroepen laten zich verrassen door het oecumenisch leesrooster. Zo ging het in januari over de bruiloft in Kana en Psalm 96 klonk door in het Kyriegebed en Gloria. Met nieuwe oren luisteren naar bekende verhalen, op zoek naar wat hoop geeft en in beweging brengt.

Na de januariviering is terug- en vooruitgeblikt op de Ruimtevieringen in en met de Johanneskerk:

- *Wat waardeer je aan de Ruimtevieringen?*
- *Wat hoort er bij de basis van de Ruimtevieringen?*
- *Wat wil je meegeven aan de voorbereidingsgroepen?*
- *Het rooster van restant-25/26 en 26/27*
- *Verhouding Ruimteviering tot Johanneskerk*
- *Nieuwe website Johanneskerk en website Ruimteviering*

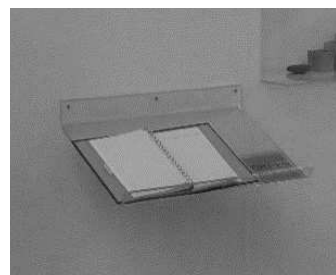

Het verslag van de goede en positieve bijeenkomst is gedeeld met de Ruimtevierders en de kerkenraad van de Johanneskerk. Een beknopt verslag staat elders in deze Johannesbrief.

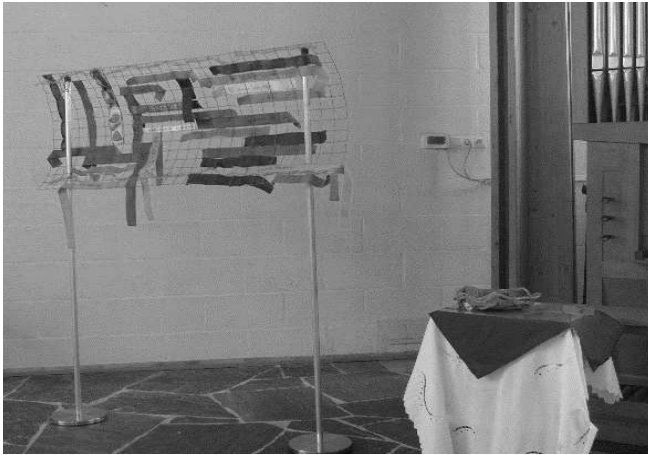
De gebeden

De gebeden zijn van de gemeente. In een voorbedenboek, dat bij de ingang ligt, kan iedereen die dat wil intenties schrijven. De voorganger noemt ze op. Aan de gebeden gaat een rondvraag vooraf: wie wil nog iets noemen? En wie wil, kan een naam schrijven op een lint in de kleur van het kerkelijk jaar en hangen in het raster, een soort van antependium, als een altaardoek in de kleur van het kerkelijk jaar. De linten komen steeds terug bij dezelfde kleur in het jaar.

De voorganger krijgt de blauwe gebedsmantel om de schouders gelegd.

De gemeente dromt samen achter de voorganger en legt de hand op de schouder van iemand voor je. Is dat niet dubbelop, intenties noemen en dan herhalen in het gebed? Nee, zegt Hans Blanckesteijn in zijn boek over de ruimtevieringen. Eerst spreken we af wat we God zullen zeggen en daarna doen we dat inderdaad, dicht opeen, voor Gods aangezicht. Wel kan het dan in de

voorbede zelf wat bondiger. Hans schrijft: “We moeten niet de indruk wekken dat God het ochtendblad nog niet gelezen heeft”.

De gebeden bestaan meestal uit drie of vier gedeelten: voorbede - stil gebed - Onze Vader - soms voorafgegaan of afgesloten door een lied. Die afsluiting hoort bij de gebeden en is als het ware het tot dan nog niet uitgesproken “Amen”. Het Onze Vader wordt gesproken en bewogen. Daarover een volgende keer.

Februari 2026, namens de coördinatiegroep, Riemer Poortstra

Voor bovenstaande tekst is o.a. gebruik gemaakt van ‘Voor wie niet stil kan zitten in de kerk’ van Hans Blanckesteijn, Gooi en Sticht/ Kok, Kampen, 2002. Zie ook: www.ruimteviering.nl

---

BIJeenKOMST RuIMTEVIERING (EVALUATIE)

Op 18 januari kwamen de Ruimtevierders, na afloop van de viering, bij elkaar voor hun halfjaarlijkse evaluatiebijeenkomst. Zoals altijd begonnen we met een gezellige lunch waarvoor iedereen iets lekkers had meegenomen. Daarna besteedden we aandacht aan twee vaste onderdelen: feedback aan de voorbereidingsgroepen van de vieringen van het afgelopen half jaar, en het rooster met vrijwilligers voor de vieringen. De feedback was positief en we konden gelukkig concluderen dat er genoeg mensen bereid zijn om de vieringen voor te bereiden en uit te voeren.

In een rondgang langs flappen bespraken we vervolgens drie onderwerpen. Allereerst de basis van de Ruimteviering: waarin ligt die en in welke mate herkennen we die nog altijd? Een suggestie die we gaan uitwerken is: een aantal nieuwe vormen op dezelfde manier uitvoeren gedurende meerdere vieringen. Genoemd zijn b.v. de intochtsprocessie en de Bijbelprocessie.

Het tweede onderwerp was hoe we aankijken tegen onze verhouding tot de Johanneskerk. We zien dat de Ruimteviering en de Johanneskerk naar elkaar zijn toegegroeid. We hebben elkaar leren kennen, steeds meer mensen van de Johanneskerk doen mee aan de voorbereiding en/of de Ruimteviering, en er zijn ook Ruimtevierders die zich betrokken tonen bij de Johanneskerk. De Ruimtevierders typeren de relatie met de Johanneskerk als vriendschap. We kennen en waarderen elkaar en werken en vieren, vanuit onze eigenheid, met elkaar samen. Bij vriendschap hoort een positieve grondhouding t.o.v. verzoeken van de Johanneskerk om mee te werken en mee te doen, en een financiële bijdrage van de Ruimteviering aan de Johanneskerk. Er blijft uiteraard ruimte voor elke Ruimtevierder om zijn/haar eigen keuzes te maken: er zijn

Ruimtevierders die betrokken zijn bij een andere kerkgemeente of zich willen beperken tot de maandelijkse viering. De coördinatiegroep bespreekt dit beeld van vriendschap graag verder met de (vertegenwoordiging van) de kerkenraad van de Johanneskerk.

Bij de laatste flap bespraken we de uitnodiging voor de website van de Johanneskerk. We waren positief dat de Ruimteviering hierop een eigen tabblad krijgt, met mogelijkheid om door te linken naar de site van de Ruimteviering

---

HET WANDKLEED ONTRAFELD

Ik ben vanaf het begin dat ik in de Johanneskerk kwam, geïntrigeerd door het wandkleed dat op de achterwand hangt. Ik vind de kleuren erg mooi, en ook de vormen, en het past zo mooi op de muur. De afgelopen tijd ben ik bezig geweest met behulp van allerlei gemeenteleden om informatie over het wandkleed te verzamelen. Via via en door online research ben ik veel te weten gekomen.

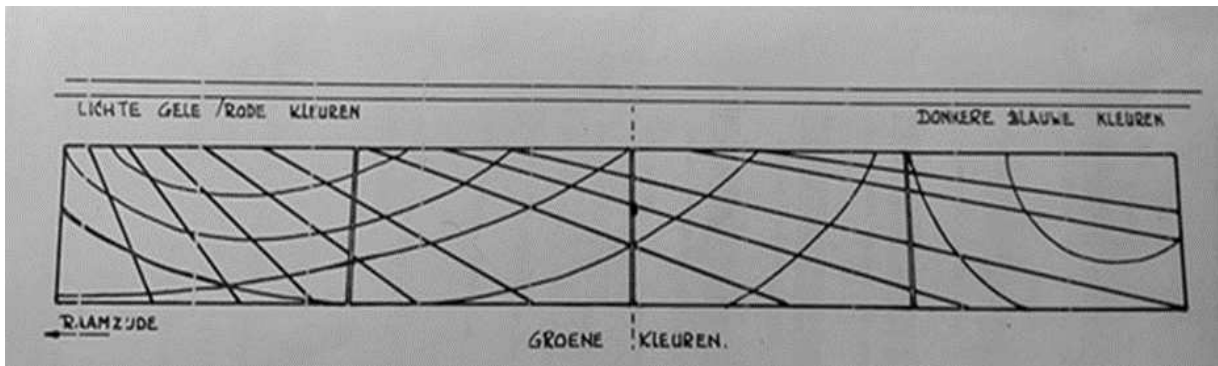
Mijn zoektocht begon bij Jan Nienhuis. Hij vertelde mij dat het wandkleed gebreid (!) is door gemeenteleden en oorspronkelijk lager op de muur hing. Toen voor de achterwand het keukentje en een kast en de lift zijn gebouwd, is het wandkleed omhoog verhuisd. Zie hieronder de foto die Jan voor me vond.

De volgende stap was dat ik allerlei oudere gemeenteleden aanklampie en hun vroeg wat zij wisten. Vooral via Gery Stanik en Jeanne van Doorne kwam ik achter andere namen en kon ik weer verder. Gery heeft trouwens het lapje links boven gebreid.

Mijn eerste bezoek was bij Jan Roelof Nienhuis. Hij vertelde dat het wandkleed is ontworpen in 1988 en onthuld in 1989. Hij was in die tijd de predikant van de Johanneskerk. Van hem heb ik

ook het ontwerp gekregen - zie tekening hieronder - en een paar artikelen uit de Johannesbrief uit die tijd. Het ontwerp is van de kunstenaar Jan de Valk en de lapjes, die werden gebreid met naturelkleurige wol, werden geverfd door Carine Nieuwenhuis. Jan Roelof wist ook de namen van mensen op de foto's die ik had gekregen.

Jan de Valk (1937) kwam ik op het spoor via Google. Van een galerie waar hij heeft geëxposeerd, kreeg ik zijn adres in Amersfoort en kon ik op bezoek gaan. Jan heeft verschillende kunstopleidingen gevolgd en altijd gewerkt als tekenleraar op een middelbare school en als kunstenaar met vrij werk, vooral als emailleur. Jan de Valk werd gevraagd om het wandkleed te ontwerpen, omdat hij eerder al eens zoiets had gedaan voor de zusters van Mgr. Blom. Voor de kapel van Mgr. Blom heeft hij een soort orgel ontworpen waarvan de pijpen omwikkeld waren met breiwerken in verschillende kleuren. Aan dat kunstwerk werkten zowel de zusters in Amersfoort, als zusters uit het buitenland, onder andere Brazilië mee. Dit was bij het honderdjarig bestaan van het klooster. De zusters breiden daarbij met vier pennen een soort kousen, in verschillende groottes.

Ook bij de Johanneskerk wilde men graag een kunstwerk waarbij veel gemeenteleden betrokken zouden zijn: een gezamenlijk project. Er werd een comité gevormd dat de contacten met de kunstenaar, de verfster en de gemeenteleden coördineerde. In de jaren zeventig waren wandkleden in opkomst, maar het probleem daarbij was dat die vaak na verloop van tijd gingen lubberen. Daarom bedacht Jan de Valk voor de Johanneskerk een systeem waarbij de breiwerken om een soort mallen werden gespannen.

Jan heeft eerst het ontwerp gemaakt (zie tekening). Vervolgens heeft hij vier panelen gemaakt, van 1.25 bij 2.50 meter. Op een tweede set van vier panelen heeft hij vervolgens het ontwerp uitgetekend en de vormen uitgezaagd en genummerd. De vrouwen die gingen breien, kregen een mal mee naar huis, waarop hun stukje wandkleed uiteindelijk zou komen. Omdat die vormen nooit recht waren, was dat breien niet makkelijk. Vrouwen die niet zo goed konden breien, leverden soms wat broddelwerk af; dat werd dan in stilte door andere vrouwen overnieuw gebreid. De breisters mochten zelf weten welke steek ze gebruikten. De meeste lapjes lijken recht gebreid. Het viel Jan wel op dat het breien bij de Johanneskerkers trager verliep dan bij de zusters, misschien omdat de vrouwen uit de Johanneskerk vaak een gezin hadden. Toen de gebreide en geverfde lappen bij Jan terugkwamen, heeft hij ze met een soort nietmachine en lijm rond de mallen bevestigd. Vervolgens heeft het comité, met hulp van de vader van Carine Nieuwenhuis, de mallen op de panelen gespijkerd. Via LinkedIn kwam ik Carine Nieuwenhuis op het spoor. Inmiddels woont ze in Friesland en doet ze niets meer met textiel, maar in de jaren tachtig heeft zij er vele uren aan besteed. Carine nam de lappen mee naar huis

en verfde ze in de kleuren die de kunstenaar voor ogen had. Ze was daarvoor met kleurstalen van de textielverf naar de kunstenaar gegaan.

Op bovenstaande foto mevrouw H.A.J. Hendriksen, in die dagen actief in de Johanneskerk namens de Vereniging van Vrijzinnig Hervormden; zij spreekt waarschijnlijk namens de kerkenraad. De man links is Jan de Valk.

De onthulling

Tijdens de Pinksterdienst van 14 mei 1989 werd het wandkleed overgedragen aan de gemeente. Er waren speeches en de kunstenaars werden in het zonnetje gezet. De predikant, Jan Roelof Nienhuis, wijdde zijn preek aan de Ark van Noach. Omdat de kleuren die gebruikt zijn, teruggevonden kunnen worden in de regenboog, waarover God sprak tot Noach: "Als ik de boog in de wolken zie, zal ik denken aan het verbond dat voor altijd zal bestaan tussen mij en alle levende wezens op aarde".

Wat geeft het kunstwerk weer? Links zijn de lichte kleuren en rechts de donkere kleuren. Het idee van de kunstenaar is dat de mens tijdens zijn leven naar het licht toegroeit. Het licht is de hemel waar je terecht komt na de dood. Hoe je je leven lijdt, is persoonlijk. Ieder heeft zijn eigen weg waarin hij zich verbindt met mensen en met God. Bij het wandkleed is het Licht aan de linkerkant van de wand, omdat daar op zondagmorgen de zon naar binnen schijnt, precies op de lichte delen.

Ik hoop dat iedereen nu met nog meer waardering elke zondag even naar het wandkleed kijkt!

*Laura van Rossum du Chattel
(liefhebber van textiel)*

PaasFeest Amersfoort

Op Stille Zaterdag vindt in Amersfoort het PaasFeest plaats. Een evenement dat ik (Hannah) samen organiseer met Graceland*, Christiaan Trommel (*coördinator Jeugd Raad van Kerken Amersfoort*) en Marleen Kool (Stadsdominee).

PaasFeest : Licht op je gezicht wordt een eigentijdse Paasviering waarin pelgrimage, kunst, ritueel en gemeenschap samenkomen. Het PaasFeest verbeeldt en beleeft Pasen als een weg van donker naar licht: van stilstand naar beweging, van afzondering naar verbondenheid, van

wanhoop of cynisme naar gedeelde hoop. De dag is opgezet als een symbolische reis waarin je niet alleen toeschouwer bent, maar actief meeloopt, meeviart en meemaakt. De dag is bedoeld voor twintigers, dertigers en veertigers. De kosten zijn nog niet bekend. In de Johannesmail zal worden aangegeven hoe je je kan opgeven.

* Graceland is een christelijk geïnspireerde culturele beweging en zingevingsplatform dat ruimte creëert voor ontmoeting, verbeelding en gemeenschapszin. Vanuit kunst, muziek, rituelen en culturele vieringen zoeken zij naar vormen die het christelijke verhaal opnieuw laten klinken in deze tijd. Graceland richt zich met name op mensen die zich vaak niet (meer) thuis voelen in traditionele kerkelijke vormen, maar wel verlangen naar zingeving, verbondenheid en spiritualiteit die geworteld is in de christelijke traditie.

COLUMN: GROND

Ik ben niet meer piepjong. Heerlijk eufemisme. In mijn hoofd trouwens nog wel, hoewel dat een cliché is. Want veel mensen die het ouder worden lastig vinden zeggen het. Het is eigenlijk ook onzin want op mijn dertigste had ik totaal andere dingen in mijn hoofd dan nu.

Toen spookten te dure kinderschoenen die wel het beste waren voor groeiende voetjes door mijn gedachten. Nu ik ouder ben glimlach ik over toen, retrospectief. Veel doe-dingen zijn nog wel hetzelfde. Soms met een tikkie minder energie. Herkenbaar? Daarentegen is de gevoelsmatige groei, en alles wat daarmee in verband staat, een verrijking gebleken. Dan is dertig de strijd om het bestaan en nu ben ik meer de lerende ziel die al wat weet.

Daar hoort onvermijdelijk ook de dood bij. Die van mijzelf, op enig moment. Maar hoe langer ikzelf in het ondermaanse mag vertoeven hoe groter de kans dat het overlijden van anderen op mijn pad komt. Het sterven van mijn (schoon)ouders was heftig, het begrip rouwen ineens niet meer theoretisch. Het vroeg overlijden van dierbaren kwam hard aan. Maar toch nog enigszins op afstand. Nu, bij het ouder worden is sterfelijkheid een steeds aanwezige grondtoon geworden. Ik kreeg zelf te maken met kanker, de paniek daarbij, het medische circuit en uiteindelijk de opluchting van genezing. Wat blijft is het knagende gevoel van "het kan zo weer gebeuren". Misschien slijt dat nog, maar vermoedelijk niet.

Ondertussen weer de confrontatie met het overlijden van mensen uit de inner-circle. Morgen nog maar eens een uitvaart. Afscheid van Rob. Hij was gedurende tien jaar een collega waar ik ook plaatjes mee draaide, borrels dronk en fietste. Een week geleden is hij in Duitsland zomaar dood van zijn sportfiets gevallen. Hij verheugde zich op zijn pensioen over vier jaar. Helaas, een levensgenieter stapte onverwacht af. Hoe daarmee te dealen? Ik merk dat ik me in een lastig parket begin te manoeuvreren met deze column. Omdat er verschillende afslagen zijn waar ik van weg wil blijven. Bij mezelf houden is de enige optie zonder onderuit te gaan.

Dus kom ik uit bij mijn gesprekken met God. Zij leidde mij via kronkelige beelden naar de plaats waar we één zijn in het diepste, ongeschapen en goddelijke centrum van de menselijke ziel. De vonk. Een innerlijke werkelijkheid. Toen. Nu. Altijd. Het Koninkrijk van God is in ons, volgens Lucas en Meister Eckhart. En volgens mij omdat ik het zo voel. Abstract? Nee, de weg naar binnen concreet en helder. Ik spreek voor mezelf maar vertrouw erop dat dit pad voor iedereen te volgen is. Open staan, links en rechts wat loslaten

en de stilte zoeken. Of nee, niet zoeken maar in je agenda plannen en bewust in situaties terecht komen waar de omgeving optimaal is.

Een bezoek aan Nijkleaster bijvoorbeeld. Maar thuis kan ook. Dan de weg vragen (gewoon dat) naar de grond van je ziel, laat je maar leiden. Komt goed. Op de plek waar iedereen is, was en zal zijn. Geen afscheid. Samen met de Ene.

Roland Loos

REDACTIONEEL

De redactie bestaat uit Trudy Leeuwendal, Alke Rosbergen en Laura van Rossum du Chattel. Nu Gerard Dummer gestopt is met de lay-out, zal Alke deze taak op zich nemen.

Maar het is altijd kwetsbaar als een taak maar door één persoon wordt vervuld. Daarom is de redactie op zoek naar iemand die de taak van Alke kan overnemen als zij een keer niet kan. Als diegene de lay-out graag vaker wil doen dan alleen incidenteel, kan dat ook. Dat is dan een kwestie van afspraken maken.

Voor de lay-out is het nodig dat je handig bent met Word. Verder word je ingewerkt door Alke. Er is inmiddels een handleiding (1 A4) aanwezig.

Het kost tien keer per jaar maximaal vier uur per keer.

Laat het weten aan de redactie!

WERELDWINKEL AANWEZIG OP 8 MAART 2026

Op zondag 8 maart zijn er weer producten van de Wereldwinkel te koop. Vaste bezoekers weten dat het een feest is om al die mooie kaarsen, sjaals, en decoratieve hebbedingetjes uitgestald te zien.

En kopen heeft een dubbele uitwerking: je geniet er zelf van en je maakt de producent er blij mee.

De Diaconie

Welkom

Dit huis is een huis waar de deur openstaat
Waar zoekers en zieners, genood of gekomen,
Hun harten verwarmen, van toekomst gaan dromen,
Waarin wat hen drijft tot herkenning gaat komen,
De vonk van de Geest in hun binnenste slaat.

Dit huis is een huis waar gemeenschap bestaat,
Waar zangers en zeggens bijeen zijn gekomen
Om uiting te geven aan waar zij van dromen,
Waardoor een beweging ontstaat die gaat stromen,
Die nooit meer, door niemand, zich inperken laat.

Lied van Margryt Poortstra, gezongen tijdens de Ruimteviering van 15 februari

GEDICHT

Maak mij stil
Zodat ik alles zie
Door uw ogen heer

Schenk mij rust
En maak mijn handen sterk
Voor uw werken heer

Richt mijn weg
Vervul mij met de moed
Voor het goede heer

Maak mijn woord
Licht in de duisternis
Hoop als u o heer

En vergeef
Mij als ik u niet volg
In het goede heer

Til mij op
Hoger dan ik zelf reik
Naar de hemel heer

Gerard Dummer

MUTATIES

Wijzigingen:

Mevr. F. Orsel: ingeschreven als nieuw lid

Dhr. M.J. Smedema: adres gewijzigd

Meer informatie is te verkrijgen via jan.r.nienhuis@gmail.com en j.j.waal1964@gmail.com.

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis:

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

Telefoon: 06-50213525

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

mailadres: diaconie@johanneskerk.nl

Penningmeester

dhr. R. Loos

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v. 'Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort'

PASTORAAT

PREDIKANT

Mw. Ds. H. Westerink

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

Johan van der Waal

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

KINDERKRING

Geertrui Meinema

JOHANNESMAIL

De Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag voor 12 uur naar:

johannesmail@johanneskerk.nl. Via dit adres kan je je ook aanmelden als je de Johannesmail wilt ontvangen. Contactpersoon is Hetty Deelstra, 0637349504

ORGANISTEN

Vacant

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

Lay-out

Mw.A.Rosbergen

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. Arriën Kruyt

IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 tnv Stichting Johanneskerk

INLEVEREN KOPIJ

Inleverdatum volgend nummer 13 maart (of eerder).

Graag in een Word-bestand, per e-mail aan johannesbrief@johanneskerk.nl. Afbeeldingen (foto's, illustraties) graag als apart bestand aanleveren.

Ophalen is 26 maart en de Johannesbrief verschijnt op 29 maart.

Collectebonnen

Er zijn collectebonnen te koop van €1, €2, €3 en €5. Ze worden verstrekt per vel van tien stuks en zijn na de dienst te koop bij Jan Nienhuis of een kerkenraadslid. Betalen via de bank.

KERKDIENSTEN

Zondag 1 maart - Dhr. Harm Dane

Thema: de overbekende bede "Geef ons heden ons dagelijks brood".

Is het niet vreemd, dat Jezus ons leert alleen om ons eigen brood te vragen en niet om brood voor al die mensen die het vaak veel meer nodig hebben dan wij?

Zondag 8 maart - ds. Hannah Westerink

Thema: Internationale vrouwendag en het Evangelie van Johannes

Teksten: Exodus 17: 1-7 en Johannes 4: 5-26

Zondag 15 maart - Ruimteviering om 10:30 uur

Viering van brood en wijn

Thema: 'Het hart zien'

Teksten: 1 Samuël 16: 1-13 en Johannes 9: 1-13 en 26-41

Zondag 22 maart – ds. Madelief Brok,
inspirator bij de Woudkapel Bilthoven

Zondag 29 maart - Ds. Hannah Westerink

Thema: Palmпасen

Teksten: Psalm 118: 19-29 en Mattheüs 21: 1-11

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
